

Uitspraak

Zaaknummer B611-2016

A, te X, klaagster, thans appellante en verweerster

contra

B, te Y, beklagde, thans appellant en verweerder.

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 20 februari 2017, met klachtnummer 611-2016, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 13 juni 2016 door appellante ingediende klacht.
- 1.2. Appellante heeft 19 april 2017 bij brief beroep ingesteld. Appellant heeft per email van 19 april 2017, aangevuld per brief van 20 mei 2017 met twee bijlagen, eveneens beroep ingesteld.
- 1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 21 mei 2017, met twee bijlagen. Appellante heeft per email van 20 juni 2017 gereageerd op het verweerschrift van verweerder
- 1.4. Verweerster heeft ingediend een verweerschrift gedagtekend 15 juni 2017, zonder bijlagen. Appellant heeft per brief, gedagtekend 4 augustus 2017, bij wijze van conclusie van repliek gereageerd. Verweerster heeft per brief, gedagtekend 31 augustus 2017, bij wijze van conclusie van dupliek gereageerd.
- 1.5. De mondelinge behandeling van de beroepen heeft plaats gehad te Culemborg op 13 maart 2018, aanvang 10.30 uur.
- 1.6. Van de kant van appellante en verweerster is verschenen C als gemachtigde. Ook is verschenen B als appellant en verweerder.
- 1.7. Van het verhandelde ter zitting is een geluidsopname gemaakt.

Feiten

2. In aanmerking genomen dat partijen geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren hebben gebracht en de vaststelling door de Raad van Tucht niet bestrijden, gaat de Raad van Beroep uit van de volgende feiten.
  - 2.1. Appellant exploiteert onder de naam E een belastingadvieskantoor en is als RB lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs ingeschreven.
  - 2.2. Appellante is een volledige dochtervennootschap van F, van welke holding C, voornoemd, alle aandelen houdt. Appellante is gespecialiseerd in juridische dienstverlening op het gebied van arbeidsrecht, ambtenarenrecht en sociaal zekerheidsrecht.
  - 2.3. In oktober 2013 is appellante samenwerking aangegaan met G in de vorm van een vennootschap onder firma "A1" (v.o.f.). Alle aandelen van G worden gehouden door mr. D.
  - 2.4. Op 8 september 2014 hebben C en mr. D ten kantore van het "Administratieportaal" te XX – een administratiekantoor waarmee appellant samenwerkt – een bespreking gehad met appellant. Ter voorbereiding op deze bespreking heeft appellant op 2 september 2014 een aan beide gesprekspartners gerichte email verzonden waarin is vermeld [C wordt aangeduid als "C1" en mr. D als "D1"]:

"Dag D1 en C1,

Hierbij nog even het plan van aanpak voor de korte termijn.

1. Maandag overleg te XX met C1 betreffende boekhouding en privé.
2. Daarnaast nog even onder elkaar gezet de bescheiden die we nodig hebben voor het vervoltraject alsmede wat aandachtspunten.

C1: Voor maandag hebben we een afspraak staan in XX om 09.30.

(...)

Benodigde bescheiden:

(...)

C1:

(...)

De laatste jaarrekening(en) van de V's (Holding en werkmaatschappij) 2012.

De aangifte inkomstenbelasting 2012.

Aandachtspunt C1:

De jaarrekening van de Holding en de werkmaatschappij betreffende 2013 kunnen wij eveneens verzorgen. In het overleg van maandag a.s. kunnen we hier afspraken over maken. Wellicht kun je vast de bescheiden betreffende 2013 van de Holding en de werkmaatschappij meenemen.

Aandachtspunt beider:

Daarnaast moet ook de jaarrekening worden opgesteld betreffende de VOF 01-10-2013 / 31-12-2013. Kunnen we maandag ook over spreken. Ook hierbij de mogelijkheid om de jaarrekening van de VOF door ons te laten verzorgen.

(...)"

2.5. Naar aanleiding van de bespreking op 8 september 2014 zendt appellant op dezelfde dag om 20:48 uur een email aan C en D, die – voor zover hier van belang – luidt:

"Dag C1 en D1,

Hierbij nog even onder elkaar de zaken die van belang zijn betreffende C1:

1. De jaarrekening 2012 van F
2. De jaarrekening 2012 van A
3. De aangifte inkomstenbelasting 2012 van jezelf en je partner.
4. Kopie/afschrift van de salarisstroken van de personeelsleden en van jezelf betreffende 2014
5. De stukken opvragen bij J i.v.m. de omzetting eenmanszaak naar BV-structuur. (is inmiddels gebeurd).
6. S.v.p. een kopie van de legitimatiebewijzen van de personeelsleden.

Voor D1

(...)"

2.6. Op 22 september 2014 stuurt appellante aan appellant een email waarin is opgenomen:

"Hallo H,

De logingegevens van I zijn:

Website: [naam site]

Login: [login gegevens]

Ww: [wachtwoord]

Zorgen jullie ervoor dat je een nieuw wachtwoord aanmaakt? Dat kan via beheer.

(...)"

2.7. In zijn declaratie van 8 november 2014 gericht aan de v.o.f. omschrijft appellant – onder meer – als verrichte werkzaamheden:

"8-11-2014

(...)

Toekomstige structuur A concern

(...)

Div. Adviesgesprek – I etc

(...)"

2.8. Appellant heeft de door appellante aan hem opgedragen administratieve werkzaamheden met instemming van appellante uitbesteed aan het "Administratieportaal". Deze heeft de loonadministratie van F over de maanden augustus tot en met december 2014 verzorgd. De salarisstroken en de aangifte loonheffing worden door appellant per email aan C verzonden.

2.9. In de loop van 2014 ontstaan problemen in de samenwerking tussen C en mr.D. Dit resulteert in begin 2015 aangevangen gesprekken met het doel te komen tot beëindiging van de samenwerking tussen beiden, ook binnen de v.o.f. Dit heeft uiteindelijk geleid tot ontbinding met terugwerkende kracht tot 1 januari 2015 van de v.o.f. Appellante heeft de onderneming van de v.o.f. voortgezet.

2.10. Appellant heeft op verzoek van de vennoten van de v.o.f. bij de ontbinding van de v.o.f. geadviseerd. Hij heeft een concept-ontbindingsovereenkomst opgesteld.

2.11. In artikel 7, eerste lid, van de concept-ontbindingsovereenkomst is vermeld:

"Verder heeft vennoot 2 [G] in 2013 ingebracht de vergoeding destijds genoten van "bureau van K" (relatie DAS rechtsbijstand) te Amsterdam voor de verrichte werkzaamheden (..)"

2.12. Appellant heeft de concept-ontbindingsovereenkomst op 20 april 2015 met C en mr. D gezamenlijk besproken. Per email van 22 april 2015 zendt appellant aan beiden een korte samenvatting van hetgeen is besproken. Hij schrijft:

“Dag heren,

Hierbij in het kort de punten die we hebben besproken.

1. Concept ontbindingsovereenkomst doorgenomen. De opmerkingen en/of aanvullingen zullen worden verwerkt tot een nieuw concept. Hier zal ik zelf voor zorgen. Uiterlijk vrijdag kom ik hierop terug.
2. Verder is afgesproken dat er niet meer wordt teruggekomen op de huurpenningen inzake D1 in de zogenaamde voorperiode van de VOF.
3. Daarnaast gaat C1 openheid geven inzake de onttrekkingen/overboekingen vanuit de bankrekening van de VOF naar zijn privé en zijn B.V. zodat in alle openheid de afwikkeling van de VOF (lees debiteuren/crediteuren) kan worden gevolgd.
4. Debiteurenrisico. Belangrijk is dat in onderling overleg de voorziening moet worden vastgesteld betreffende de oninbaarheid. Eerst zal gekeken moeten worden naar het verloop van de openstaande facturen. Zie ook punt drie.
5. Betreffende de Goodwill is afgesproken dat voornamelijk het bedrag wat is opgenomen in de concept akte als uitgangspunt zal worden genomen.
6. Daarnaast zal de jaarrekening 2014 dienen als uitgangspunt betreffende de resultaten en de kapitaalrekeningen van beide vennoten.
7. Verder was er nog enige onduidelijkheid inzake de verstrekte leningen vanuit de BV van C1 aan de VOF. Hierin is helderheid verschaft naar alle partijen.

(...)

Ik zal het eerste VOF concept met de inhoudelijke en tekstuele aanpassingen die ik heb genoteerd afgelopen maandag vanavond dan wel uiterlijk morgen naar jullie sturen.

(...)”

2.13. C reageert in zijn email van 23 april 2015, 21:14 uur, aan appellant met:

“Wat betreft de debiteuren stel ik voor de volledige debiteurenstand ten laste van het resultaat te brengen. Daarmee verdelen we het risico. (...) Uiteraard verrekenen we daarna steeds de ontvangen bedragen. (...)”

2.14. Appellant reageert met zijn email van 23 april 2015, 21:39 uur:

“Je mag niet het gehele debiteuren bestand afboeken ten laste van de resultatenrekening. Is volstrekt niet zakelijk. Dus dat gaan we niet doen. Je moet een zakelijke onderbouwing hebben van de dubieuze debiteuren. Zoals eerder aangegeven moeten jullie dat in onderling overleg doen.

Wat betreft de overboekingen heen en weer van rekening VOF naar BV en visa versa dat moet gewoon transparant zijn. Ik zou zeggen geef maar openheid van zaken zoals reeds in mijn vorige mail aangegeven zodat we tot een eindresultaat kunnen komen. (...)”

2.15. C schrijft vervolgens op 24 april 2015 per email aan appellant:

“Beste H,

Denk aan je rol. het is, onaardig gezegd, niet aan jou om te zeggen wat er wel of niet gebeurt, ik onderhandel met D1 en jij bent gespreksleider en adviseur. Het is overigens ook niet mijn bedoeling af te boeken op dubieuze debiteuren. Dat kan maar in beperkte mate. Dat wil niet zeggen dat we mijn voorstel niet zouden kunnen uitvoeren, want je kunt voor de effectuering bijvoorbeeld rekening houden met alle onbetaalde debiteuren.

(...)"

2.16. In zijn brief van 11 november [2015] schrijft appellant aan appellante:

"Het is onjuist dat E de opdracht heeft aangenomen om voor A., F en A1 de volledige boekhouding te verzorgen. E heeft de opdracht aangenomen om de boekhouding en loonadministratie van A1 over 2013 en 2014 te verzorgen en in 2015 enkele maanden de loonadministratie voor A te verzorgen.

(...)

Na bestudering van de VOF overeenkomst bleek op geen enkele manier te herleiden wat beide vennoten concreet zouden inbrengen en tegen welke financiële voorwaarden. Er was zelfs geen bijlage aan het VOF contract toegevoegd."

2.17. Ter voorbereiding van de opstelling van de jaarrekening van de v.o.f. heeft het "Administratieportaal" op 8 september 2015 bij de (nieuwe) adviseur van C, diverse administratieve bescheiden opgevraagd, zoals de kolommenbalans, onverdichte grootboekkaarten, activastaten en memoriaalboekingen over 2013 en 2014. Omdat een reactie uitblijft heeft het "Administratieportaal" op 15 september 2015 gerappelleerd. Ook daarop is geen reactie ontvangen.

2.18. Op 15 december 2015 heeft appellante van appellant de door hem opgestelde jaarrekening 2014 van de v.o.f. ontvangen. In die jaarrekening is onder de kortlopende schulden, bij "Rekening-courant G" een bedrag opgenomen van € 11.500 met als omschrijving "Inbreng Debiteuren". Onder de langlopende schulden is een tweetal leningen opgenomen verstrekt door G (nrs I en II) elk groot € 10.000.

2.19. Appellant heeft appellante facturen gestuurd voor zijn werkzaamheden. Door appellante zijn kopieën van een viertal facturen overgelegd, gedateerd respectievelijk 7 december 2014, 31 december 2014, 1 april 2015 en 1 april 2015. De gefactureerde bedragen lopen uiteen van € 302,50 (inclusief BTW) tot € 2.238,50 (inclusief BTW). Op de facturen zijn de werkzaamheden waarop de declaraties zien kernachtig vermeld.

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht juist en terecht heeft beslist op de door appellante ingediende klacht.

3.2. Appellante stelt in haar beroepschrift de conclusie van de Raad van Tucht niet te delen op het punt van de door haar gestelde "fiscaal ontoelaatbare mutatie". Voorts weerspreekt zij dat "ten onrechte de suggestie wordt gewekt dat de vordering van € 11.500 niet zou zijn betwist". Zij handhaaft dan ook de klacht dat "de jaarrekening op fiscaal ontoelaatbare wijze is vastgesteld". Dit geldt ook voor de stelling dat "de facturatie door B onduidelijk en niet transparant is geweest" en dat het "... lijkt ... wel degelijk zo te zijn dat sprake is van dubbele facturatie voor de jaarrekening 2014". Nogmaals poneert appellante "B" heeft er bij herhaling blijk van gegeven de belangen van D meer te dienen dan mijn belang".

3.3. Verweerder brengt naar voren – verkort weergegeven – dat appellante geen onderbouwing geeft voor haar betoog in beroep en dat hij het oordeel van de Raad van Tucht onderschrijft op het punt van de “fiscaal ontoelaatbare mutatie”. Het al dan niet betwist zijn van de “vordering van € 11.500” acht hij niet relevant voor de beslissing. Hij deelt verder het oordeel van de Raad van Tucht omtrent de onduidelijkheid, onvolledigheid en de “dubbele facturatie”. Met betrekking tot de door appellante gestelde partijdigheid verklaart hij zich akkoord met het oordeel van de Raad van Tucht. Tot slot wordt het door appellante gestelde op het punt van de jaarrekening 2013 en 2014 betwist.

3.4. Appellant stelt dat een opdrachtbevestiging niet mogelijk was omdat de “aard en omvang van de opdracht” niet vaststonden. Zijn handelwijze acht hij voldoende gerechtvaardigd. Hij deelt ook niet de conclusie van de Raad van Tucht op het punt van het door hem dienen te beëindigen van de adviesrelatie eind april 2015.

3.5. Verweester heeft ter zitting haar grief omtrent de ontvankelijkheid van appellant ingetrokken. Verkort weergegeven bestrijdt verweester - onder het verschillende keren memoreren dat hij van de stellingen van appellant niets begrijpt - het gestelde door appellant rond de opdrachtbevestiging. Zij schaart zich achter de conclusie van de Raad van Tucht aangaande de verbreking van de adviesrelatie.

3.6. Voor de onderbouwing van de standpunten van partijen in beide beroepen verwijst de Raad van Beroep naar de gedingstukken.

3.7. Appellante concludeert tot herziening van de uitspraak van de Raad van Tucht aan de hand van hetgeen door haar in beroep naar voren is gebracht en tot gegrondverklaring van alle klachtonderdelen. Verweerder concludeert dat het beroep van appellante ongegrond is.

3.8. Appellant concludeert tot herziening van de uitspraak van de Raad van Tucht aan de hand van hetgeen door hem naar voren is gebracht en tot afwijzing van alle door appellante ingebrachte klachtonderdelen. Verweester concludeert dat het beroep van appellant ongegrond is.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

“3.1 Klaagster verwijt beklagde:

3.1.1 handelen in strijd met artikel 1.1 Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklagde, door geen opdrachtbevestiging te verstrekken, onduidelijkheid heeft laten bestaan over de aard en inhoud van de jegens klaagster aangegane verplichting (de opdracht).

3.1.2 handelen in strijd met artikel 2.2 RBU doordat beklagde als bemiddelaar tussen de twee vennoten van de v.o.f. is opgetreden als de belangenbehartiger van één van hen, te weten G en niet eerder is teruggetreden als adviseur van klaagster;

3.1.3 handelen in strijd met artikel 7.3 RBU doordat beklagde de jaarrekeningen over de jaren 2013 en 2014 van de v.o.f. heeft opgesteld terwijl hij wist dat de daarbij gebruikte onderliggende gegevens ongecontroleerd en onvolledig waren en daarbij fiscaal ontoelaatbare mutaties heeft doorgevoerd.

3.1.4 handelen in strijd met artikel 14.1 RBU doordat beklagde zijn werkzaamheden onder vage aanduidingen en zonder specificatie heeft gedeclareerd, waarbij bij klaagster de indruk van dubbele facturatie van werkzaamheden is ontstaan.”

en

“Klacht vermeld onder 3.1.1

4.1 Artikel 1.1 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“Wat onder ‘eer en waardigheid’ van het beroep wordt verstaan wordt mede bepaald door maatschappelijke opvattingen en kan dus aan verandering onderhevig zijn. Dit artikel beperkt zich nadrukkelijk niet tot werkzaamheden verricht in de hoedanigheid van belastingadviseur.”

Daarnaast bepaalt artikel 3.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012):

“Het optreden in een andere hoedanigheid dan belastingadviseur laat onverlet dat het tuchtrecht van toepassing kan zijn.”

4.2 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht.

4.3 Niet in geschil is dat beklagde advieswerkzaamheden heeft verricht voor de v.o.f.. De firma werd vertegenwoordigd door haar vennoten, waaronder klaagster. Tussen klaagster en beklagde bestaat verschil van mening met betrekking tot a) aard en voorwaarden van de verstrekte opdracht, en over b) het antwoord op de vraag of beklagde ook een opdracht tot werkzaamheden heeft aanvaard rechtstreeks ten behoeve van klaagster, haar moedermaatschappij en de uiteindelijke aandeelhouder-natuurlijk persoon, C.

4.4 Vast staat dat beklagde geen opdrachtbevestiging aan de v.o.f. heeft verstrekt. Klaagster beklagt zich er over dat zij bij de verstrekking van de opdracht aan beklagde als harde eis heeft gesteld dat de administratie zou worden gevoerd in het CRM-systeem I Advocaat, welke eis door beklagde zou zijn aanvaard, terwijl beklagde zulks niet is nagekomen.

4.5 Nu beklagde ondanks het kennelijk aanvaarden van een opdracht tot het verrichten van werkzaamheden voor de v.o.f., daarvoor geen opdrachtbevestiging heeft verstrekt, rust op beklagde de last feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat de toezegging als bedoeld onder 4.4, door hem niet is gedaan.

4.6 Beklagde stelt daartoe dat door klaagster bij de opdrachtverstrekking geen enkele eis is gesteld met betrekking tot het te gebruiken boekhoudsysteem en dat met klaagster is besproken dat er wordt gewerkt met “accountview”. Mede gelet op hetgeen is vastgesteld onder 2.6 en 2.7 – waarin aanknopingspunten zijn te vinden die de stelling van klaagster onderbouwen – acht de Raad beklagde met deze enkele stellingen niet geslaagd in zijn bewijslast. Onderdeel a) van de eerste klacht is daarom gegrond.

4.7 Klaagster stelt verder dat beklagde ondanks aanvaarding van een opdracht daartoe, niet haar administratie en die van haar moedermaatschappij, heeft verzorgd.

4.8 Beklagde stelt dat alleen is overeengekomen voor de v.o.f. de boekhouding en loonadministratie over 2013 en 2014 te verzorgen en in 2015 enkele maanden de loonadministratie voor A (2.16). Met het laatste staat vast dat beklagde ook rechtstreeks

jegens klaagster (derhalve anders dan als vennoot van de v.o.f.) was overeengekomen werkzaamheden te zullen verrichten. Beklaagde heeft echter daarvoor aan klaagster geen opdrachtbevestiging verstrekt.

4.9 Ook hier heeft naar het oordeel van de Raad te gelden dat, nu beklagde ondanks het aanvaarden van een opdracht tot het verrichten van werkzaamheden voor klaagster, daarvoor geen opdrachtbevestiging heeft verstrekt, op beklagde de last rust feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat de door klaagster gestelde werkzaamheden niet tot de verstrekte opdracht behoren.

4.10 Beklaagde stelt in dat verband slechts dat dergelijke werkzaamheden niet zijn overeengekomen. Hij verwijst ter onderbouwing van zijn stelling naar de door op 11 november [2015] door hem aan klaagster verzonden brief (2.16). Tevens stelt hij dat de onder 2.5 gevraagde bescheiden alleen waren benodigd om inzicht te krijgen in de gehele bedrijfsstructuur en ter ondersteuning voor het opstellen van de jaarrekening van de v.o.f. De Raad overweegt hierover als volgt. In zijn email van 2 september 2014 aan klaagster (2.4) vermeldt beklagde nadrukkelijk de mogelijkheid dat hij ook voor klaagster de jaarrekening kan gaan samenstellen. Daarover kunnen, zo stelt beklagde in zijn mail, tijdens de bespreking op 8 september 2014 afspraken worden gemaakt. 's Avonds na de bespreking van beklagde en klaagster op 8 september 2014 vraagt beklagde specifieke gegevens op van – ook – klaagster. In dit licht bezien, en gezien de aard van de opgevraagde stukken, volstaat de enkele ontkenning door beklagde dat hij een opdracht om de administratie van klaagster te verzorgen niet heeft aanvaard, niet. Er blijft naar het oordeel van de Raad onduidelijkheid bestaan omtrent de reikwijdte van de door beklagde jegens klaagster aanvaarde opdracht. Nu evenwel vast staat dat beklagde met klaagster wel was overeengekomen enige werkzaamheden te verrichten (4.8), en hij niettemin daarvoor geen opdrachtbevestiging heeft verstrekt, dient de eventuele onduidelijkheid van de omvang en inhoud van de door beklagde aanvaarde opdracht – op grond van de hiervoor onder 4.9 uiteengezette regel met betrekking tot de bewijslast – voor zijn rekening te blijven. Ook onderdeel b) van de eerste klacht is gegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.2

4.11 Artikel 2.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“Het is een lid niet geoorloofd werkzaamheden te verrichten die onverenigbaar zijn met de onafhankelijkheid van een belastingadviseur.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“(…)

Het is verder ongewenst dat een lid optreedt als fiscale belangenbehartiger van twee partijen die met elkaar in onderhandeling zijn. Wanneer een lid dit, met voorafgaande toestemming van partijen, toch doet, zal hij er voortdurend voor moeten waken niet de belangen van de ene klant boven die van de andere klant te plaatsen. Een lid dat twee partijen dient zal voorts in ieder stadium van het adviseringstraject volledige openheid van zaken moeten geven aan beide klanten. Ingeval een situatie van ‘conflict of interest’ dreigt te ontstaan, zal het betrokken lid zich moeten beraden over zijn positie als belastingadviseur van beide partijen. Zo nodig zal hij de adviesrelatie met één van de klanten (tijdelijk) moeten beëindigen.”

4.12 Nadat er binnen de samenwerking tussen C en D problemen waren ontstaan, zijn gesprekken op gang gekomen om de samenwerking te beëindigen. Beklaagde heeft daartoe met instemming van beide vennoten (2.10) besprekingen gevoerd met C en D en hij heeft in dat verband voor de vennoten van de v.o.f. een ontbindingsovereenkomst opgesteld.

4.13 Beklaagde trad als adviseur op bij de gezamenlijke bespreking van C en D en communiceerde hetgeen was besproken met beiden (2.12). Gezien de reactie van C was dat in ieder geval tot 23 april 2015 geen probleem, dit terwijl in de door beklagde opgestelde en aan C toegezonden concept-ontbindingsovereenkomst reeds de later door klaagster bestreden opstelling met betrekking tot kapitaalbreng was opgenomen (2.11). De reactie van beklagde van 23 april 2015 naar C met betrekking tot de debiteuren (2.14) is naar het oordeel van de Raad in haar bewoordingen bepaald ongelukkig geformuleerd. Verder is niet aannemelijk geworden dat beklagde op dit onderdeel actief een poging tot conflictbeheersing tussen de vennoten van de v.o.f. heeft ondernomen. Bijvoorbeeld door een – naar het de Raad voorkomt – eenvoudige oplossing te adviseren zoals het buiten de overname door klaagster van de post debiteuren houden, en deze in plaats daarvan afzonderlijk te verrekenen naar de mate waarin deze daadwerkelijk werden ontvangen. [Beklaagde] is in dat verband te weinig sturend opgetreden. Daarbij had de mail van C van 24 april 2015 (2.15) voor [beklaagde] aanleiding moeten zijn om zijn positie als enig adviseur van beide vennoten te heroverwegen en dit met beide vennoten dienen te bespreken, nu immers zijn onafhankelijkheid door één van beide vennoten niet langer onbetwist bleef en hij bovendien duidelijk van oordeel was dat het standpunt van C onjuist was, zulks ten faveure van het standpunt van D. Daarmee dreigde in de bewoordingen van de toelichting op artikel 2.2 RBU “een conflict of interest”. Beklaagde had dat dienen te voorkomen door de adviesrelatie met in ieder geval één van de vennoten te beëindigen. Beklaagde heeft, naar het oordeel van de Raad, door zijn handelen de schijn van partijdigheid gewekt. Dat beklagde ook in feite is opgetreden als belangenbehartiger van één der partijen acht de Raad, mede op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, door klaagster tegenover de gemotiveerde betwisting door beklagde, niet aannemelijk gemaakt.

4.14 Op grond van het voorgaande acht de Raad de klacht als vermeld onder 3.1.2 gegrond doch alleen in zoverre dat beklagde zijn adviesrelatie met één van de vennoten van de v.o.f. eind april 2015 had dienen te beëindigen.

Klacht vermeld onder 3.1.3

4.15 Artikel 7.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012):

“Zolang in redelijkheid aanwijzingen van het tegendeel ontbreken, mag een lid afgaan op de juistheid en volledigheid van de gegevens die de klant heeft verstrekt. Indien die gegevens hiertoe aanleiding geven stelt een lid een nader onderzoek in.”

4.16 Artikel 7.3 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“Een lid onthoudt zich van dienstverlening indien hij niet de gegevens heeft verkregen die hij redelijkerwijs nodig heeft.”

De toelichting daarop luidt:

“Dit geldt zowel voor de gegevens benodigd voor de eigenlijke werkzaamheden als voor de gegevens benodigd voor de afronding van het klantenonderzoek. Ook wanneer het in het vorige lid bedoelde “nader onderzoek” niet de twijfel aan juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens in voldoende mate heeft kunnen wegnemen dient een lid zich van dienstverlening te onthouden.”

4.17 Klaagster stelt dat beklagde jaarrekeningen over de jaren 2013 en 2014 van de v.o.f. heeft opgesteld terwijl hij wist dat de daarbij gebruikte onderliggende gegevens ongecontroleerd en onvolledig waren en tevens daarbij fiscaal ontoelaatbare mutaties heeft doorgevoerd. Daarbij wijst klaagster met name op de boeking in het rekening courant van G vanwege inbreng in de firma van een bedrag van € 11.500 (relatie DAS bijstand) zulks ten laste van het resultaat van de v.o.f. en het opnemen in de jaarrekeningen van leningen aan

de v.o.f. verstrekt door G (2.18). Bovendien, aldus klaagster, beschikte beklaagde niet over de gegevens die benodigd waren voor het opstellen van de jaarrekeningen.

4.18 Dat beklaagde fiscaal ontoelaatbare mutaties heeft doorgevoerd in de hiervoor vermelde jaarrekeningen acht de Raad, tegenover de gemotiveerde betwisting door beklaagde, door klaagster niet aannemelijk gemaakt. Met name heeft klaagster haar stelling dat als gevolg van het handelen van beklaagde te weinig BTW zou zijn afgedragen, of een onjuist fiscaal resultaat hebben verantwoord, op geen enkele wijze met concrete gegevens en bescheiden onderbouwd. Verder overweegt de Raad dat reeds in de concept-ontbindingsovereenkomst een bepaling was opgenomen met betrekking tot de relatie DAS rechtsbijstand (2.11), waarover klaagster in haar email van 23 april 2015 (2.13) echter geen opmerkingen heeft gemaakt. Met betrekking tot het karakter van de door Het Gulden Vlies B.V. verstrekte leningen (nrs I en II, zie 2.18) van in totaal € 20.000 is onduidelijkheid blijven bestaan. Het is aan beklaagde om zich bij het opstellen van de jaarrekening daarover duidelijkheid te laten verschaffen. Beklaagde heeft dit middels het Administratieportaal gedaan (2.17). Echter, het uitblijven van die gevraagde essentiële gegevens had beklaagde ertoe moeten brengen zijn dienstverlening op dit onderdeel – het opstellen van een jaarrekening voor de v.o.f. – op te schorten. Alleen in zoverre acht de Raad dit klachtonderdeel gegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.4

4.19 Artikel 14.1 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

”Een lid richt zijn declaratie zo in dat daaruit kan worden afgeleid wat er aan honorarium, verschotten en btw in rekening wordt gebracht. Als er een voorschot is ontvangen, dient het lid dit afzonderlijk op de declaratie te vermelden en te verrekenen met het openstaande bedrag. “

4.20 Artikel 14.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“Op verzoek van de klant moet een lid een specificatie van de declaratie verstrekken. Uit de specificatie moet opgemaakt kunnen worden hoeveel uren en kosten voor welke werkzaamheid in rekening zijn gebracht. Desgevraagd dient ook aangegeven te worden door wie de werkzaamheden zijn verricht en tegen welk tarief. “

4.21 Met de door beklaagde verstrekte facturen is naar het oordeel van de Raad aan het bovenstaande voldaan. Dat – zoals klaagster nog heeft gesteld – mogelijke dubbele facturering door beklaagde heeft plaatsgevonden, is op geen enkele wijze aannemelijk geworden. De Raad acht dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.22 Op grond van al het voorgaande is het klachtonderdeel 3.1.1, geheel en zijn de klachtonderdelen 3.1.2 en 3.1.3 gedeeltelijk gegrond en is klachtonderdeel 3.1.4 ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.23 De Raad acht de geconstateerde schendingen van het RBU door beklaagde ernstig, doch is anderzijds op grond van de overgelegde stukken en de bij mondelinge behandeling ter zitting door beklaagde gegeven toelichting van oordeel dat beklaagde geen kwade bedoelingen heeft gehad naar klaagster. Bij de advisering van de v.o.f. met de twee vennoten die aanvankelijk gezamenlijk optrokken doch bij wie na enige tijd onenigheden ontstonden, heeft beklaagde vooreerst getracht beide te adviseren. Tijdens het proces waarbij de belangen van de beide vennoten uiteen is gaan lopen is beklaagde “in de knel” gekomen. Dit is versterkt doordat beklaagde geen duidelijke werkafspraken in de vorm van een opdrachtbevestiging naar de beide vennoten – waaronder dus klaagster – heeft

gemaakt. Beklaagde had zich eerder dienen te realiseren dat hij als professionele adviseur in een bijzonder lastig parket terecht was gekomen en dat zijn gelijktijdige advisering naar beide vennoten van de v.o.f. niet langer houdbaar was. Door de wijze waarop hij zijn advisering heeft geformuleerd heeft hij daarbij de schijn van partijdigheid gewekt, zonder evenwel dat aannemelijk is geworden dat beklagde ook feitelijk de belangen van de ene vennoot boven die van de andere heeft gesteld. Ten einde de vennoten te kunnen voorzien van een jaarrekening van de v.o.f. – naar de Raad ervan overtuigd is met de belangen van de vennoten voor ogen – heeft hij een jaarrekening samengesteld, of onder zijn verantwoordelijkheid doen vaststellen, terwijl daarvoor essentiële gegevens ontbraken.

4.24 Op grond van hetgeen hiervoor onder 4.23 is overwogen is naar het oordeel van de Raad is de maatregel “berisping” als bedoeld in artikel 23, eerste lid, letter b, van de Statuten van de Vereniging Register Belastingadviseurs jo. artikel 14, lid 2, van het Reglement een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklagde. De Raad zal overeenkomstig besluiten. De Raad adviseert het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs deze uitspraak in geanonimiseerde vorm te publiceren.”.

Overwegingen

5.1. De Raad van Beroep oordeelt in het licht van de vaststaande feiten en omstandigheden dat de Raad van Tucht op goede gronden een juiste beslissing heeft gegeven.

5.2. Bij dit oordeel heeft de Raad van Beroep in aanmerking genomen dat, noch hetgeen appellante tegenover de betwisting van verweerder in beroep naar voren heeft gebracht, noch hetgeen appellant in beroep tegenover de betwisting van verweester naar voren heeft gebracht, een ander oordeel rechtvaardigen. Wel verdient het, in aanvulling op de uitspraak van de Raad van Tucht, naar het oordeel van de Raad van Beroep aanbeveling dat Registerbelastingadviseurs in situaties – zoals hier aan de orde – bij voortzetting van de adviesrelatie met één of meer partijen uit een (op handen zijnde of ingetreden) verbreking van een vorm van samenwerking in verband met (opkomende) belangentegenstellingen uitdrukkelijk toestemming vragen aan de partij(en) voor wie de adviesrelatie is of zal worden beëindigd of van wie de belangen in het geding zijn.

5.3. De Raad van Beroep onderschrijft ook de door de Raad van Tucht met betrekking tot appellant opgelegde maatregel.

5.4. Tegen de door de Raad van Tucht uitgesproken kostenveroordeling zijn door appellant geen grieven naar voren gebracht, zodat deze eveneens zal worden bevestigd.

5.5. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat moet worden beslist als volgt.

Beslissing

De Raad van Beroep bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan op 3 april 2018 door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, mr. ing. H.J. van den Kerkhof RB en A.J. Nieuwenhout MB RB, leden, te Culemborg op 3 april 2018, en is ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.

Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.